

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně: **ACTIVA spol. s r.o., IČ: 48111198,**
sídlem Veselská 686, 199 00 Praha 9 – Letňany,
zastoupena JUDr. Janem Špačkem,
advokátem se sídlem Radlická 663/28, 150 00 Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu,**
sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2024, sp. zn. MPO 68835/2024, č. j. MPO 76756/24/31300/31000,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2024, č. j. MPO 76756/24/31300/31000, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14 870 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci k rukám JUDr. Jana Špačka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 7. 8. 2024, sp. zn. MPO 68835/2024, č. j. MPO 76756/24/31300/31000 (dále jen „napadené rozhodnutí“), zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Puncovního úřadu ze dne 14. 6. 2024, sp. zn. R-213/2024-Ne-9 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým Puncovní úřad shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle zákona č. 539/1992 Sb., zákon o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (dále jen „puncovní zákon“).
2. Žalobkyně se spáchání přestupku dopustila tím, že prodala osm luxusních psacích per značky Parker obsahujících drahé kovy, které nebyly úředně označeny. Nabízením úředně neoznačeného zboží k prodeji došlo k porušení § 38 odst. 1 puncovního zákona a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ustanovení § 43 odst. 2 písm. a) puncovního zákona, za což byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 12 000 Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. **V první žalobní námitce** žalobkyně setrvale tvrdí, že psací pera se zlatým hrotem nelze považovat za „zboží“ podle § 3 odst. 1 písm. a) puncovního zákona, a tudíž nemohou být předmětem přestupku podle § 43 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Klíčovou otázkou je, zda posuzované výrobky naplňují zákonnou definici zboží. Podle žalobkyně žalovaný nesprávně rozšířil výklad pojmu „zlatnické a stříbrnické výrobky“, když za rozhodující kritérium považoval, zda zlaté či stříbrné části plní pouze estetickou funkci. Takový výklad však nemá oporu v zákoně a zákonodárce jej výslovně nezakotvil.
5. Dále žalobkyně namítá, že žalovaný opomíjí širší znění § 3 odst. 1 písm. a), které zahrnuje i „výrobky ze slitin“. Podle jejího výkladu musí slitina tvořit podstatnou část výrobku, nikoli jen jeho doplňkový prvek. Psací pera tuto podmínku nesplňují, neboť drahé kovy tvoří pouze menší komponenty. Na podporu svého výkladu žalobkyně uvádí analogii s jinými výrobky (např. kovová skříň s dřevěnými madly není výrobkem ze dřeva) a odkazuje na historickou právní úpravu, podle níž zlaté hroty k perům puncovní kontrole nepodléhaly. Žalobkyně má za to, že žalovaný překročil meze zákonného výkladu a nesprávně aplikoval puncovní zákon na její situaci.
6. **V druhé žalobní námitce** žalobkyně namítá, že psací pera se zlatým hrotem nelze považovat za zboží i podle § 3 odst. 2 písm. d) puncovního zákona, neboť zlato zde neplní estetickou, nýbrž funkční roli. Podle jejího názoru je zlatý hrot významným technickým prvkem, jehož vlastnosti nelze redukovat na pouhou dekorativní funkci. Argumentace Puncovního úřadu, že zlato lze nahradit jinými kovy s obdobnými vlastnostmi, a proto má jen estetický význam, je podle žalobkyně nelogická. Možnost náhrady totiž nevylučuje, že zlato má žádoucí fyzikální vlastnosti, které jej činí vhodným pro dané použití. Navíc může být ekonomicky

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

výhodnější než některé alternativní slitiny. Žalobkyně rovněž poukazuje na to, že žalovaný se k této části odvolací argumentace nijak konkrétně nevyjádřil.

7. **Ve třetí žalobní námitce** žalobkyně zpochybňuje skutkové zjištění Puncovního úřadu, podle něhož hmotnost zlatých hrotů a stříbrných částí psacích per překračuje limit stanovený prováděcím předpisem. Podle jejího názoru nebylo toto tvrzení dostatečně doloženo, neboť Puncovní úřad se odvolává na „odborné vyjádření Ing. S.“, aniž by specifikoval jeho obsah, kvalifikaci či odbornou způsobilost. Žalovaný k této námitce uvedl pouze to, že žalobkyně měla možnost se s vyjádřením seznámit a případně předložit vlastní znalecký posudek. Podle žalobkyně však nelze bez dalšího presumovat správnost dokumentu, který nebyl řádně identifikován ani odůvodněn, a jehož validita byla v řízení výslovně zpochybněna. Žalobkyně má za to, že žalovaný rezignoval na přezkum klíčového podkladu správního rozhodnutí.
8. **Ve čtvrté žalobní námitce** žalobkyně namítá, že postup Puncovního úřadu, potvrzený napadeným rozhodnutím, představuje odklon od dosavadní správní praxe, aniž by k tomu existovaly závažné důvody či změna právní úpravy. Odkaz žalovaného na jediné rozhodnutí z roku 2020 nepovažuje za důkaz ustálené praxe, zejména s ohledem na to, že puncovní zákon je účinný od roku 1992. Žalovaný dále argumentuje stanovisky zahraničních puncovních orgánů, podle nichž mají být psací potřeby považovány za zboží podléhající puncovní kontrole. Podle žalobkyně však tato sdělení nebyla součástí správního spisu, nebyla jí zpřístupněna a nebyla ani řádně doložena v rozhodnutí Puncovního úřadu. Žalobkyně naopak uvádí, že oslovila své obchodní partnery a výrobce psacích per v rámci EU, přičemž nikdo z nich nepotvrdil, že by obdobné výrobky v jiných členských státech puncovní kontrole podléhaly. Ačkoli si je vědoma, že zahraniční praxe není pramenem práva, považuje za žádoucí, aby k ní správní orgány při výkladu neurčitých pojmů přihlížely.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí.
10. **K první žalobní námitce** žalovaný uvádí, že žalobkyně nesprávně interpretuje skutkový stav, neboť předmětná pera obsahují nejen zlaté hroty, ale i stříbrné části, které plní převážně estetickou funkci. Podle žalovaného je rozhodující, že puncovní zákon výslovně připouští kombinaci drahých kovů s jinými materiály, a není tedy nutné, aby slitina tvořila hlavní složku výrobku. Dále žalovaný poukazuje na to, že i jiné běžné předměty, jako jsou stříbrné jídelní nože s ocelovou čepelí či ozdobné prvky na taškách, podléhají puncovní kontrole, přestože drahý kov netvoří jejich funkční základ. Kritérium estetičnosti, které žalobkyně zpochybňuje, je podle žalovaného v praxi běžně užíváno a odpovídá výkladu § 3 odst. 2 písm. d) puncovního zákona, jenž z působnosti zákona výslovně vylučuje předměty určené k technickým či vědeckým účelům. Z uvedeného žalovaný dovozuje, že zbožím ve smyslu puncovního zákona mohou být i výrobky, u nichž drahý kov netvoří hlavní konstrukční složku, pokud plní jinou než technickou funkci, zejména funkci estetickou. Žalovaný uzavírá, že zlaté hroty per plní převážně estetickou funkci, a proto je třeba tato pera považovat za klenotnické výrobky podléhající puncovní kontrole. Tento závěr podporuje i způsob, jakým žalobkyně sama tato pera prezentuje, tedy jako luxusní a investiční předměty. Pro úplnost žalovaný dodává, že puncovní značení lze provést laserem nebo nahradit osvědčením podle § 20 odst. 3 puncovního zákona, aby nedošlo k poškození výrobku.
11. **K druhé žalobní námitce** žalovaný uvádí, že účelem právní úpravy je ochrana spotřebitele a trhu, neboť spotřebitel není schopen na první pohled rozlišit drahý kov od obecného. Proto je zboží z drahých kovů podrobeno puncovní kontrole. Dále uvádí, že luxusní psací pero

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nelze považovat za předmět určený primárně k technickým či vědeckým účelům, ačkoliv takové využití nelze zcela vyloučit. Obdobně lze technicky využít i jiné předměty běžně podléhající puncovní kontrole, jako jsou zlaté hodinky či stříbrné nádoby.

12. **K třetí žalobní námitce** žalovaný uvádí, že toto vyjádření považuje za řádně provedený důkaz listinou podle § 53 správního řádu. Odkazuje rovněž na poznámku b) k položce I. sazebníku puncovních poplatků podle vyhlášky č. 53/1993 Sb., podle níž se v případě kombinace slitiny s jiným materiálem stanoví výše poplatku na základě kvalifikovaného odhadu hmotnosti drahého kovu provedeného Puncovním úřadem. Dále žalovaný připomíná, že žalobkyni byla dána možnost se s obsahem vyjádření seznámit, vyjádřit se k němu a případně jej zpochybnit vlastním odborným posudkem. Postup správního orgánu tak odpovídal požadavkům § 53 odst. 6 správního řádu i judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle níž nemusí být každé formální pochybení při provádění důkazu listinou důvodem ke zrušení rozhodnutí, pokud měl účastník možnost se s důkazem seznámit a vyjádřit se k němu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 9. 8. 2017, č. j. 7 As 168/2017-35, dále rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2012, č. j. 3 As 29/2011-51).
13. **K čtvrté žalobní námitce žalovaný uvádí**, že žalobkyně byla za obdobné jednání již v minulosti sankcionována, stejně jako další subjekty. Z toho dovozuje, že k žádné změně praxe nedošlo. Odkazuje rovněž na rozhodnutí Puncovního úřadu ve věci téže společnosti (sp. zn. R-50/2019-Li-9), které se týkalo obdobného skutkového stavu. Pokud žalobkyně poukazuje na správní praxi v jiných státech EU, žalovaný připomíná, že ve spise jsou založena vyjádření puncovních úřadů sousedních států, která potvrzují shodný přístup k posuzování zlatých hrotů jako zboží podléhajícího puncovní kontrole.
14. Dále žalovaný navrhuje provedení důkazu výběrem rozhodnutí Stálého výboru Konvence o kontrole a označování předmětů z drahých kovů (sdělení č. 27/1995 Sb., sdělení Ministerstva zahraničních věcí o přístupu České republiky k Úmluvě o kontrole a označování předmětů z drahých kovů). Tento dokument je závazný pro Českou republiku a obsahuje metodiky pro značení psacích potřeb, včetně zlatých hrotů (viz bod 5.3 na str. 20), a podle žalovaného by měl být při výkladu zohledněn nejen pro svou přesvědčivost, ale i z důvodu mezinárodních závazků České republiky. Výběr rozhodnutí je opatřen částečným překladem, přičemž žalovaný odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. usnesení NSS ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 12/2014-41), podle níž lze důkaz cizojazyčnou listinou provést i bez překladu, pokud její obsah není mezi účastníky sporný.
15. Konečně žalovaný uvádí, že jeden ze vzorků, na který upozornila sama žalobkyně, byl opatřen zahraniční puncovní značkou vyraženou razídkem, což podle něj vyvrací tvrzení, že puncování hrotů je specifikem České republiky nebo že by nutně vedlo k jejich poškození. Připomíná rovněž možnost alternativního značení laserem či vystavení osvědčení podle § 20 odst. 3 puncovního zákona. Z uvedených důvodů považuje žalovaný námitku o změně správní praxe za nedůvodnou.
16. Při jednání soudu dne 15. října 2025, k němuž se zástupce žalovaného nedostavil, setrvala žalobkyně na svých skutkových i právních stanoviscích.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV. Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 75 zákona č. 150/2000 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Při úvaze o důvodnosti třetí žalobní námitky, zpochybňující skutková zjištění Puncovního úřadu, vycházel městský soud z následující právní úpravy:
19. Podle § 43 odst. 2 písm. a) puncovního zákona *kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že obchoduje s úředně neoznačeným zbožím, které podléhá povinné puncovní kontrole nebo takové zboží k obchodování má anebo k prodeji nabízí.*
20. Nejvyšší správní soud již v usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006 73, č. 1546/2008 Sb. NSS, obecně uvedl, že „v rozhodnutí trestního charakteru (...) je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen – to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání.“ V rozsudku ze dne 29. 5. 2013, č. j. 9 As 68/2012-23, dále vyslovil, že „popisem skutku je slovní vyjádření jednání či skutkových okolností, které lze subsumovat (podřadit) pod jednotlivé znaky přestupku uvedené v zákoně. Je třeba, aby popis skutku obsahoval v rámci možností přesný popis podstatných okolností, které jsou významné z hlediska právní kvalifikace jednání jako přestupku a které zároveň dovolují toto jednání nezaměnitelným způsobem identifikovat a odlišit od jiných jednání. Zároveň je však nutno zdůraznit, že i přes zásadní roli výroku rozhodnutí o přestupku nelze popis skutku hodnotit přehnaně formalisticky, ale je nutno zohlednit, zda ve svém komplexu výrok naplňuje kritéria dostatečné specifikace a určitosti.“
21. V prvostupňovém rozhodnutí Puncovního úřadu bylo uvedeno, že se žalobkyně dopustila spáchání přestupku tím, že „prodala společnosti Helveti s.r.o., IČ 24310476, (viz faktury č. FV6032210225, FV1323290729, FV1322241013) - 8 luxusních psacích per zn. Parker (číslo 1502/5131489 PP PARKER Sonnet Silver Chisselled GT 18K-F, 1502/5231492 KT PARKER Sonnet Silver CHisselled GT-M-black, 1502/8131369 PP PARKER Duofold Prestige Blue Chevron CNT-F, 1502/8131381 PP PARKER Duofold Classic Black GT CNT-F, 1502/5151653 PP PARKER Sonnet SE Mountain Fuji PGT 18K-M, 1502/5275075 KT PARKER SONNET SE Queen's Platinum Jubilee, 1502/5475074 RB PARKER Sonnet SE Queen's Platinum Jubilee), obsahujících drahé kovy, které nebyly úředně označeny.“
22. Správní řízení ve věci žalobkyně bylo vedeno pod spisovou značkou R-213/2024-Ne. Nicméně jak prvostupňové rozhodnutí, tak i protokol o inspekci ze dne 9. 2. 2024, sp. zn. R-213/2024-1, odkazují na „Vyjádření k souboru psacích per od výrobce PARKER“ ze dne 5. 2. 2024, které bylo označeno spisovou značkou R-111/2024-Ne, takže není jisté, zda je součástí téhož správního řízení anebo zda se vztahuje ke správnímu řízení odlišnému. Podle tohoto odborného vyjádření byly zkoumanými předměty „soubor 8 ks psacích per kulíčkových (propisky) a plnicích od výrobce PARKER.“
23. Žalovaný tento rozpor odůvodnil v napadeném rozhodnutí tak, že „na kontrolní závěry v řízení uvedené pod sp. zn. R 111/2024-Ne-4 je odkazováno v Protokolu, sp. zn. R-213/2024-Ne-1, ze dne 9. února 2024, vydaném v tomto řízení, přičemž vzhledem k totožnosti dotčených per se jedná o bez dalšího aplikovatelné závěry pro obě řízení. Odborné vyjádření bylo vypracováno pro

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

účely správního řízení vedeného ve věci totožných psacích per s odběratelem, který tato pera (totožné exempláře) zakoupil od společnosti, a z tohoto důvodu je označené odlišnou spisovou značkou.“

24. Městský soud s ohledem na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu a právní úpravu puncovního zákona posoudil, zda byl v posuzované věci skutkový stav dostatečně zjištěn a zda popis skutku splňuje požadavek určitosti. V posuzované věci byl ve výroku prvostupňového rozhodnutí uveden konkrétní výčet osmi luxusních psacích per, nicméně stěžejní důkaz, na němž je zahájení přestupkového řízení a prvostupňové rozhodnutí založeno, tedy odborné vyjádření ze dne 5. 2. 2024, vymezuje zkoumané předměty pouze obecně jako „soubor 8 ks psacích per kuličkových (propisky) a plnicích od výrobce PARKER“, bez jakéhokoli bližšího popisu či identifikace jednotlivých kusů. Tento nesoulad mezi konkrétním popisem skutku ve výroku prvostupňového rozhodnutí a neurčitým vymezením předmětu zkoumání ve stěžejním důkazu (na který odkazuje nejen prvostupňové rozhodnutí, ale i protokol o inspekci ze dne 9. 2. 2024, který neobsahuje žádná vlastní skutková zjištění týkající se složení a ryzosti kovů v posuzovaném souboru psacích per) představuje vadu skutkových zjištění, která je způsobilá zpochybnit zákonnost rozhodnutí. Nelze totiž bez dalšího ověřit, zda odborné vyjádření skutečně hodnotí totožné výrobky, které jsou předmětem přestupkového řízení, a zda tedy závěry z něj vyplývající mohou být použity bez dalšího jakožto důkazní základ správního rozhodnutí.
25. Protokol o inspekci ze dne 9. 2. 2024, sp. zn. R-213/2024-Ne-1, sice obsahuje fotodokumentaci osmi kusů psacích per značky PARKER, avšak výše zmíněné *Vyjádření k souboru psacích per od výrobce PARKER sp. zn. R-111/2024-Ne-4*, které je dominantním podkladem pro závěry Puncovního úřadu i žalovaného, neobsahuje žádné identifikační údaje, na jejichž základě by bylo možno tyto dva soubory psacích per ztotožnit. Nadto je třeba zdůraznit, že Protokol o inspekci je datován dnem 9. února 2024, zatímco *Vyjádření k souboru psacích per* bylo vypracováno již dne 5. února 2025, tedy čtyři dny před skončením inspekce.
26. Městský soud v této souvislosti připomíná, že podle § 76 odst. 1 písm. b) soudního řádu správního zruší soud rozhodnutí pro vady řízení, pokud skutkový stav, který vzal správní orgán za základ rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu. Vzhledem k tomu, že odborné vyjádření bylo převzato z jiného správního řízení, aniž by bylo jednoznačně prokázáno, že se vztahuje ke konkrétním výrobkům uvedeným ve výroku prvostupňového rozhodnutí v tomto řízení, a současně nebyla v rámci inspekce provedena žádná vlastní skutková zjištění týkající se složení a ryzosti kovů v posuzovaném souboru psacích per, považuje městský soud skutkový stav za nedostatečně zjištěný. Takový postup je v rozporu se zásadami správního trestání, zejména se zásadou právní jistoty a požadavkem na individualizaci skutku, jak je vyžadováno judikaturou Nejvyššího správního soudu.
27. Pokud jde o hmotněprávní stránku věci, městský soud posoudil ve věci žalobkyně proti Puncovnímu úřadu, zda luxusní psací pero značky Parker, vybavené zlatým hrotem a zhotovené z ušlechtilých materiálů, podléhá režimu puncovního zákona, konkrétně zda naplňuje znaky výrobku z drahého kovu dle § 3 odst. 1 písm. a), nebo zda se na něj vztahuje výjimka dle § 3 odst. 2 písm. d).
28. Podle § 3 odst. 1 písm. a) puncovního zákona za výrobky z drahých kovů se pro účely tohoto zákona považují klenotnické, bižuterní, medailérské a jiné zlatnické a stříbrnické výrobky ze

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

slitin zlata, stříbra nebo platiny, které mohou být kombinovány s přírodními či syntetickými kameny, perlami, smaltem, korály, sklem a jinými nekovovými materiály (dále jen "zboží").

29. Naopak podle § 3 odst. 2 písm.) puncovního zákona za zboží se pro účely tohoto zákona nepovažují přístroje, nástroje a jiné předměty z drahých kovů určené k technickým, vědeckým, laboratorním, vyučovacím nebo obdobným účelům, bez ohledu na jejich ryzost.
30. Soud považoval za klíčové určit, zda luxusní psací pero Parker se zlatým hrotem může být zařazeno do kategorie „jiné zlatnické výrobky“, a tedy podléhat puncovnímu režimu, nebo zda má být vyloučeno jako „technický nástroj“. Puncovní zákon používá termín „jiné zlatnické výrobky“ jako doplněk k pojmům „klenotnické“, „bižuterní“ a „medailérské“. Jedná se o demonstrativní výčet výrobků, jejichž společným znakem je 1) materiálové zpracování ze slitin drahých kovů, a 2) určení k reprezentativnímu, kulturnímu či estetickému účelu, který přesahuje ryze utilitární funkci.
31. Soud konstatuje, že puncovní zákon má ochranný charakter, tedy jeho hlavním smyslem a účelem je chránit spotřebitele a trh před klamáním ohledně ryzosti a pravosti použitých kovů. Puncovní zákon nevymezuje taxativní seznam šperků, ale zachycuje širší množinu předmětů, které vstupují na trh jako zboží s hodnotou odvozenou právě z přítomnosti drahého kovu.
32. Pokud jde o psací pera, je nutno konstatovat, že puncovní zákona se k nim výslovně nijak nevyjadřuje, tedy ani je mezi objekty podléhající povinnosti označit jejich součásti z drahých kovů puncem nezařazuje, avšak ani je z této množiny nevylučuje.
33. *Obiter dictum* – neboť k tomu soud žádné nevedl dokazování - je však třeba poukázat na obecně známou skutečnost, že zlato se k výrobě hrotů psacích per používá také s ohledem na své fyzikální a chemické vlastnosti (bez ohledu na to, že pro některé z nich sice může být zlato zastoupeno i jinými kovy). Proto nemusí použití zlata pro tento účel splňovat definici „klenotnické, bižuterní, medalérské a jiné zlatnické a stříbrnické výrobky“ podle puncovního zákona.
34. Městský soud přihlédl rovněž k historickému vývoji právní úpravy. Podle zákona č. 2/1928 Sb., který byl jedním z předchůdců dnešního puncovního zákona, byly zlaté hroty k plnicím perům skutečně výslovně vyňaty z puncovní kontroly, ale jen v případě, že byly dováženy s celní výhodou. Výjimka tak byla úzce formulovaná a patrně reagovala na dobové potřeby standardizovaného průmyslového zboží. V současné právní úpravě však žádná taková výjimka není zakotvena. Podle názoru soudu by z toho bylo možno dovodit vědomý odklon zákonodárce od dřívější praxe, tedy úmysl zahrnout do působnosti zákona i širší spektrum předmětů z drahých kovů, i když plní dílčí technickou funkci, anebo naopak jen reflexi prosté skutečnosti, že psací pera nejsou – ve srovnání se stavem před téměř sto lety – již tak významně používaným a proto obchodovaným zbožím.
35. Městský soud tedy po zvážení všech těchto skutečností dospěl k závěru, že bez náležitého výkladu ust. § 3 odst. 1 písm. a) puncovního zákona nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že psací pero se zlatým hrotem či jinou částí spadá mezi „klenotnické, bižuterní, medalérské a jiné zlatnické a stříbrnické výrobky ze slitin zlata, stříbra nebo platiny...“, jež jediné podléhají povinností označování podle puncovního zákona. Stejně tak ovšem nelze zatím nesporně konstatovat, že mezi ně nepatří, neboť citovaný výčet je sice taxativní, ale přinejmenším výraz *jiné zlatnické a stříbrnické výrobky* by mohl vymezovat množinu, do níž by zlatý hrot, resp. jiná komponenta psacího pera spadaly.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Předpokladem pro to, aby žalovaný, resp. správní orgán I. stupně mohly koncipovat taktový závěr, je však to, že bude zcela nesporná totožnost zboží, které je předmětem řízení.
37. Pro úplnost pak soud doplňuje, že po spolehlivém zjištění totožnosti posuzovaných psacích per bude třeba posoudit, zda v konkrétním případě použití zlata plní funkci zcela či převážně estetickou, anebo zda bylo použito s ohledem na své fyzikální a chemické vlastnosti, plní tak funkci technickou. Tento druhý uvedený účel nelze podle názoru soudu odmítnout paušálně s tím, že zlato je typický klenotnický materiál, resp. že pro účely psacích per může být zlato nahrazeno i jinými materiály.

V.

Závěr a náklady řízení.

38. Protože soud shledal žalobu zčásti důvodnou, zrušil rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 3 soudního řádu správního a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního) vysloveným v tomto rozsudku.
39. Pokud jde o první, druhou a čtvrtou žalobní námitku, soud se jimi za nynějšího stavu věci nezabýval, neboť nejprve bude nutno, aby žalovaný jednoznačně vymezil totožnost předmětného zboží a znovu vedl úvahy o tom, zda a proč posuzované předměty podléhají puncovnímu zákonu.
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce a jeho náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a z nákladů právního zastoupení. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby) podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2024, když sazba odměny za jeden úkon právní služby činila 3 100 Kč, včetně dvojí náhrady hotových výdajů po 300 Kč, a odměnou podle advokátního tarifu s účinností od 1. 1. 2025 za účast u jednání soudu ve výši 4 620 Kč, včetně náhrady hotových výdajů ve výši 450 Kč. Celková výše nákladů tak činí 14 870 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.